

"د سکولونو دننه"

د پښتو د ژبې قابل رحم حالت

د وزیر تعلیم صاحب د توجه دپاره

خبر لوڅه

شومې دې کله چې پښتانه هلکان غواړي، نو پښتو ژبه په حبشیت د یو مضمون د اتم جماعت امتحان پاس کولو دپاره اخستلې شي، لېکن غېر پښتنو هېډ ماسټرانو او انسپکټرانو دا خبره داسې په کمال استاذی پټه ساتلې ده چې تر اوسه پورې د هائي سکولونو هلکانو ته د دې خبرې هېڅ علم نشته.

په لسم جماعت کېنې هم پښتانه هلکان کله غواړي نو پښتو په حبشیت د یو مضمون اخستلې شي، لېکن د غېر پښتنو هېډ ماسټرانو او استاذانو د گمراه کن لمسون په برکت دېر کم پښتانه هلکان

کله تازي ژبه هر گوره بڼه ده فارسي هم دېره په خوند خوږه ده چا ئې پلو د جمال وانه خست پښتو لا هسې بکړه پرته ده خوشحال خان خټک

دېره د خوشحالی خبره ده چې د پښتون قوم مشران نن خپلې ژبې ته په درانه نظر گوري او خپلې ژبې ته د صوبې په سکولونو کېنې تعليمي ځائې ورکوي، خبر نه يم چې دا مبارک او قوم جوړونکې تجویز به کله عملي شکل ويني خو دومره خو ضرور خبر يم چې په موجوده وخت کېنې د سرحدی سکولونو دننه د پښتو ژبې حالت قابل رحم دې، ذمه وار افسران چې اکثر غېر پښتانه دي، پښتو ژبې ته دېر د حقارت په نظر گوري او هغوي په هرې ممکنې طریقې سره د پښتو ژبې په سکولونو کېنې د رائج کېدو مخالفت کوي.

د ۱۹۳۵ راسې د دې صوبې په تعليمي کوډ يا دستورالعمل کېنې د دې خبرې گنجائش کېنېدلې

د تعليم كود يا دستور العمل مطابق هلكانو ته پښتو په حبثيت د يو مضمون بنودله انسپكتير صاحب په استاذ ډېرې دپكې و كړې او په لاگ بک كښې ئې ورله وليكل چې پښتو د جاهلانو ژبه ده، د دې په حائے بل مضمون بنايه او اخلاقي جرات په كښې دومره قدر و چې دستخط ئې لاندې ونه كړو.

عجيبه خبره خو دا ده چې طالب علمان پښتانه، صوبه د پښتنو او قوم د پښتون دے او د پښتنو صوبه كښې سپوا د پښتو ژبې نه چې د صوبې د خلقو ژبه ده، باقي د ټولو ژبو لكه اردو، پنجابي، گورمكي، هندي، فارسي، عربي او سنسكرت وغېره دپاره د صوبې په سكولونو كښې استاذان هم شته او سرڪاري انتظام هم شته خو يواځې پښتو په دې گناه مجرمه ده چې نه سكولونو كښې د پښتو بنودلو دپاره سرڪاري انتظام شته او نه غېر پښتانه هېډ ماستران دا غواړي چې د پښتو ژبې دپاره څه انتظام وكړے شي.

كه چرې كانگرسي منستري او وزير تعليم صاحب په رښتيا سره دا غواړي، چې د پښتنو صوبه كښې دې پښتو علمي حبثيت ونيسي نو ضروري ده چې په سختۍ سره دې ذمه وارو افسرانو او د سكولونو هېډ ماسترانو ته احكام ولېرلے شي چې هغوي د دې نه پس له هېڅ قسمه خنډونه د پښتو ژبې د تعليم په لار كښې وانه چوي بلكې په كار دا دي چې پښتانه هلكان دې د پښتو په وئيلو په سكولونو كښې مجبور كړے شي، كه داسې ونه شي نو خبر نه يو چې په پرائمري كښې به ذريعه د

پښتو په حبثيت د يو مضمون اخلي، بالفرض كه ځنې هلكان د پښتو وئيلو خواهش ظاهر هم كړي، نو هېډ ماستر پرې دومره دپكې و كړي چې د هغوي ځله د همېشه دپاره چپ كړي، غېر پښتانه استاذان په جار هلكانو ته ترغيب وركوي چې پښتانه څره دي، پښتو د څرو ژبه ده، پښتانه دوزخيان دي، پښتو د دوزخيانو ژبه ده، پښتانه جاهلان او كوهستانيان دي، پښتو د جاهلانو او كوهستانيانو ژبه ده، پښتو په ټين كښې كاني شرنګول دي وغېره وغېره او په دې چلونو د پښتنو هلكانو قومي جذبات زخمي كوي. د پښتنو په نظر كښې پښتون قوم، د پښتون وطن او پښتو ژبه سپكه راولي او د خپل تهذيب او خپلې ژبې رنگ پرې غالب ساتي.

او د غېر پښتنو انسپكترانو صاحبانو خو تر دې حده پورې د پښتو ژبې نه نفرت دے چې يو انسپكتير صاحب يو سكول ته د معائني دپاره تشریف وروړے و، هلته يو پښتون استاذ د صوبې

تعليم کله پښتو جوړېږي، دومره خو به ضرور وشي
چې د هائي سکولونو نه به پښتو زر رخصت شي.

(يو خبر لوڅه)

(پښتون ۲۱ می ۱۹۳۸)